

32003L0098

L 345/90

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.2003.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/98/EK**(2003. gada 17. novembris)****par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

piemēram, sociālā, saimnieciskā, ģeogrāfiskā, meteoroloģiskā, tūrisma, uzņēmējdarbības, patentu un izglītojošas informācijas jomā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,saskaņā ar Līguma ⁽⁴⁾ 251. pantā norādīto procedūru,

tā kā:

- (1) Līgums paredz izveidot iekšējo tirgu un sistēmu, kas nodrošina neizkropļotu konkurenci iekšējā tirgū. Dalībvalstu noteikumu un prakses saskaņošana valsts sektora informācijas atkalizmantošanas jomā dod ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā.
- (2) Virzība uz informācijas un zināšanu sabiedrības izveidi ietekmē ikviena Kopienas iedzīvotāja dzīvi, cita starpā, ļaujot tiem rast jaunus veidus, kā piekļūt zināšanām un iegūt tās.
- (3) Digitālajam saturam ir nozīmīga loma šajā attīstībā. Satura radīšana izraisījusi strauju jaunu darba vietu radīšanu pēdējo gadu laikā, un šī tendence aizvien turpinās. Lielākā daļā no šīm darba vietām ir nelielos, jaunos uzņēmumos.
- (4) Valsts sektors savāc, izgatavo, reproducē un izplata visdažādākā veida informāciju daudzās darbības jomās,

- (5) Viens no iekšējā tirgus izveides galvenajiem mērķiem ir radīt apstākļus, kas veicinātu Kopienas mēroga pakalpojumu attīstību. Valsts sektora informācija ir nozīmīgs digitālā satura produktu un pakalpojumu sākotnējais materiāls, un, līdz ar bezvadu satura pakalpojumu attīstību, tā kļūs par vēl nozīmīgāku satura resursu. Šajā ziņā būtisks būs arī plašs ģeogrāfiskais pārrobežu pārklājums. Plašākām valsts sektora informācijas atkalizmantošanas iespējām cita starpā jāļauj Eiropas uzņēmumiem likt lietā šīs informācijas potenciālu un dot ieguldījumu saimnieciskajā izaugsmē un jaunu darba vietu radīšanā.

- (6) Dalībvalstu noteikumi un prakse attiecībā uz valsts sektora informācijas resursu izmantošanu ievērojami atšķiras, kas rada barjeras šo būtisko dokumentāro resursu saimnieciskā potenciāla pilnīgai īstenošanai. Parastā valsts sektora iestāžu prakse valsts sektora informācijas izmantošanā attīstījusies ļoti atšķirīgi. Tas jāņem vērā. Tādēļ jāveic valsts sektora dokumentu atkalizmantošanas valstu noteikumu un prakses minimālā saskaņošana gadījumos, kad atšķirības valstu noteikumos un praksē vai arī neskaidrība tajos traucē iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un pienācīgu informācijas sabiedrības attīstību Kopienā.

- (7) Turklāt, neveicot minimālo saskaņošanu Kopienas līmenī, valsts līmeņa likumdošanas darbības, kas jau uzsāktas vairākās dalībvalstīs, lai risinātu tehnoloģiskas problēmas, varētu radīt vēl būtiskākas atšķirības. Turpinoties informācijas sabiedrības attīstībai, kas jau tagad ievērojami paplašinājusi informācijas pārrobežu izmantošanu, minēto juridisko atšķirību un nenoteiktības ietekme palielināsies.

- (8) Nepieciešams vispārējs ietvars nosacījumiem, kas reglamentē valsts sektora dokumentu atkalizmantošanu, lai nodrošinātu godīgus, samērīgus un nediskriminējošus nosacījumus šādas informācijas atkalizmantošanai. Valsts sektora iestādes savāc, izgatavo, reproducē un izplata dokumentos, lai veiktu to publiskos uzdevumus. Šādu dokumentu izmantošana citiem nolūkiem ir atkalizmantošana. Dalībvalstu politika var pārsniegt minimālos standartus, ko izveido ar šo direktīvu, tādējādi atļaujot plašāku atkalizmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 227 E, 24.9.2002., 382. lpp.

⁽²⁾ OV C 85, 8.4.2003., 25. lpp.

⁽³⁾ OV C 73, 26.3.2003., 38. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 12. februāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2003. gada 26. maija kopējā nostāja (OV C 159 E, 8.7.2003., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2003. gada 25. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Padomes 2003. gada 27. oktobra lēmums.

- (9) Šī direktīva neparedz pienākumu atļaut atkalizmantošanu pieņem attiecīgās dalībvalstis vai valsts sektora iestādes. Šī direktīva jāpiemēro dokumentiem, kas tiek darīti pieejami atkalizmantošanai, ja valsts sektora iestādes licence, pārdod, izplata, apmaina vai izsniedz informāciju. Lai izvairītos no šķērssubsidēšanas, atkalizmantošanai jāietver dokumentu turpmāka izmantošana pašas iestādes ietvaros darbībām, kuras neietilpst tās publiskajos uzdevumos. Darbības, kas neietilpst publiskajos uzdevumos, parasti ietver tādu dokumentu sagādāšanu, kas tiek izgatavoti un par kuriem tiek ņemta samaksa vienīgi ar komerciālu pamatojumu un konkurējot ar citiem tirgus dalībniekiem. Ar "dokumenta" definīciju nav paredzēts aptvert datorprogrammas. Direktīva balstās uz dalībvalstīs esošajiem pieejas režīmiem un nemaina valstu noteikumus par pieeju dokumentiem. Tā neattiecas uz gadījumiem, kad pilsoņi vai uzņēmumi saskaņā ar attiecīgo pieejas režīmu var iegūt dokumentu vienīgi tad, ja tie var pierādīt īpašas intereses esamību. Ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu (tiesības uz labu pārvaldību) un 42. pantu Kopienas līmenī atzīts, ka ikvienam Savienības pilsonim un ikvienai fiziskai personai, kas dzīvo dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam dalībvalstī ir oficiālā adrese, ir tiesības uz pieeju Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Valsts sektora iestādes jānodrošina darīt pieejamus atkalizmantošanai to rīcībā esošos dokumentus. Valsts sektora iestādēm ir jāveicina un jānodrošina dokumentu, tostarp normatīvā un administratīvā rakstura oficiālo dokumentu atkalizmantošana gadījumos, kad valsts sektora iestādēm ir tiesības atļaut to atkalizmantošanu.
- (10) "Valsts sektora iestādes" un "publisko tiesību subjekta" definīcijas ņemtas no valsts iepirkuma direktīvām (92/50/EEK ⁽¹⁾, 93/36/EEK ⁽²⁾ un 93/37/EEK ⁽³⁾ un 98/4/EK ⁽⁴⁾). Šīs definīcijas neaptver publiskus uzņēmumus.
- (11) Šī direktīva nosaka termina "dokuments" vispārēju definīciju saskaņā ar attīstības gaitu informācijas sabiedrībā. Tā aptver jebkādu aktu, faktu vai informācijas jebkādu šādu aktu, faktu vai informācijas salikumu atveidojumu neatkarīgi no līdzekļiem (rakstīti uz papīra, saglabāti elektroniskā formātā vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāli ieraksti), kuri ir valsts sektora iestāžu rīcībā. Valsts sektora iestādes rīcībā esošs dokuments ir dokuments, kuru valsts sektora iestādei ir tiesības atļaut atkalizmantot.
- (12) Terminam, lai sniegtu atbildi uz atkalizmantošanas pieprasījumu, jābūt pieņemamam un jāatbilst līdzvērtīgam terminam, kāds noteikts dokumentu pieejas pieprasījumiem saskaņā ar attiecīgiem pieejas režīmiem. Pieņemami termini visā Savienībā veicinās jaunu apkopotu informācijas produktu un pakalpojumu radīšanu Eiropas līmenī. Ja uz atkalizmantošanas pieprasījumu sniegta labvēlīga atbilde, valsts sektora iestādēm jānodrošina dokumenti pieejami tādā termiņā, kas ļauj pilnībā izmantot to saimniecisko potenciālu. Tas ir jo īpaši svarīgi attiecībā uz dinamisku saturu (piemēram, satiksmes datiem), kura saimnieciskā vērtība atkarīga no informācijas tūlītējas pieejamības un regulāras atjaunināšanas. Ja ir jāizmanto licence, dokumentu laicīga pieejamība var būt paredzēta licences noteikumos.
- (13) Atkalizmantošanas iespējas var uzlabot, ierobežojot nepieciešamību digitalizēt papīra formā esošos dokumentus vai apstrādāt ciparu datus, lai padarītu tos savstarpēji savietojamus. Tādēļ valsts sektora iestādēm, kad vien iespējams un ja tas ir lietderīgi, jānodrošina dokumenti pieejami jebkādā iepriekš esošā formātā vai valodā, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Valsts sektora iestādēm labvēlīgi jāuzlūko pieprasījumi izsniegt izrakstus no esošiem dokumentiem, ja šāda pieprasījuma izpildei nepieciešams veikt vienīgi vienkāršu darbību. Tomēr valsts sektora iestādēm nav jābūt pienākumam izsniegt izrakstu no dokumenta, ja tas saistīts ar nesamērīgiem pūliņiem. Lai veicinātu atkalizmantošanu, valsts sektora iestādēm jānodrošina to dokumenti pieejami tādā formātā, kas, cik vien iespējams un ciktāl tas ir lietderīgi, nav atkarīgs no īpašas programmatūras izmantošanas. Cik iespējams un ja tas ir lietderīgi, valsts sektora iestādēm jāņem vērā iespējas personām ar invaliditāti atkalizmantot dokumentus un iespēja atkalizmantot dokumentus šo personu labā.
- (14) Ja tiek maksātas maksas, kopējie ieņēmumi nedrīkst pārsniegt kopējās dokumentu savākšanas, izgatavošanas, reproducēšanas un izplatīšanas izmaksas kopā ar pamatotu ienākumu no ieguldījumiem, attiecīgos gadījumos pienācīgi ņemot vērā valsts sektora iestādes pašfinansēšanās prasības. Izgatavošana ietver radīšanu un salīdzināšanu ar oriģinālu, un izplatīšana var ietvert arī lietotāju atbalstu. Attiecīgās valsts sektora iestādes izmaksu segšana kopā ar pamatotu ienākumu no ieguldījumiem saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības principiem un attiecīgo izmaksu aprēķināšanas metodi veido maksu augšējo robežu, jo nedrīkst pieļaut nesamērīgas cenas. Šajā direktīvā noteiktā maksu augšējā robeža neskar dalībvalstu vai valsts sektora iestāžu tiesības piemērot zemākas maksas vai nemaz neprasiť maksu, un dalībvalstīm jānodrošina valsts sektora iestādēm darīt dokumentus pieejamus par maksām, kas nepārsniedz dokumentu reproducēšanas un izplatīšanas robežizmaksas.

(1) OV L 209, 24.7.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2001/78/EK (OV L 285, 29.10.2001., 1. lpp.).

(2) OV L 199, 9.8.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2001/78/EK.

(3) OV L 199, 9.8.1993., 54. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2001/78/EK.

(4) OV L 101, 1.4.1998., 1. lpp.

- (15) Valsts sektora dokumentu atkalizmantošanas nosacījumu skaidrības un publiskas pieejamības nodrošināšana ir priekšnoteikums Kopienas mēroga informācijas tirgus attīstībai. Tādēļ visi piemērojamie dokumentu atkalizmantošanas nosacījumi ir jādara skaidri zināmi iespējamajiem atkalizmantotājiem. Dalībvalstīm attiecīgos gadījumos jāveicina tiešsaistē pieejamu indeksu radīšana par pieejamajiem dokumentiem, lai veicinātu un nodrošinātu atkalizmantotāju pieprasījumus. Dokumentu atkalizmantošanas pieteikumu iesniedzējus jāinformē par pieejamiem pārsūdzēšanas līdzekļiem attiecībā uz tos skarošiem lēmumiem vai praksi. Tas būs jo īpaši nozīmīgi MVU, kas var nepārzināt mijiedarbību ar citu dalībvalstu valsts sektora iestādēm un atbilstošos pārsūdzēšanas līdzekļus.
- (16) Darīt zināmus atklātībai visus valsts sektora rīcībā esošos vispārēji pieejamos dokumentus ne vien par politiku, bet arī par tieslietām un pārvaldību, ir pamatlīdzeklis, kā īstenot tiesības saņemt zināšanas, kas ir demokrātijas pamatprincips. Šis mērķis jāpiemēro visu līmeņu iestādēm – pašvaldības, valsts vai starptautiskām.
- (17) Dažos gadījumos dokumentu atkalizmantošana notiks, nevienojoties par licenci. Citos gadījumos tiks izsniegta licence, kas paredz atkalizmantošanas nosacījumus licenciātam, nosakot tādus jautājumus kā atbildība, dokumentu pienācīga izmantošana, neizmainīšanas garantēšana un avota apliecinājums. Ja valsts sektora iestādes licencē dokumentus atkalizmantošanai, licences nosacījumiem jābūt godīgiem un pārredzamiem. Šajā ziņā nozīmīga loma var būt arī tiešsaistē pieejamām standarta licencēm. Tādēļ dalībvalstīm jānodrošina standarta licenču pieejamība.
- (18) Ja kompetentā iestāde izlemj noteiktus dokumentus turpmāk vairs nedarīt pieejamus atkalizmantošanai vai turpmāk vairs neatjaunināt šādus dokumentus, tai cik ātri vien iespējams jādara šie lēmumi zināmi atklātībai, kad vien iespējams par to paziņojot ar elektroniskiem saziņas līdzekļiem.
- (19) Atkalizmantošanas nosacījumiem jābūt nediskriminējošiem attiecībā uz salīdzināmām atkalizmantošanas kategorijām. Tas nedrīkst novērst, piemēram, informācijas apmaiņu bez maksas starp valsts sektora iestādēm to publisko uzdevumu izpildei, kamēr no citām personām tiek prasīta maksa par to pašu dokumentu atkalizmantošanu. Tas arī nedrīkst novērst diferencētas tarififikācijas politikas pieņemšanu attiecībā uz komerciālu un nekomerciālu atkalizmantošanu.
- (20) Valsts sektora iestādēm, izstrādājot dokumentu atkalizmantošanas principus, jāievēro konkurences noteikumi, ciktāl iespējams izvairīties no ekskluzīviem nolīgumiem starp pašām šīm iestādēm un privātiem partneriem. Tomēr dažkārt var būt nepieciešamas ekskluzīvas tiesības uz konkrētu valsts sektora dokumentu atkalizmantošanu, lai sniegtu pakalpojumu, kas būtisks vispārējām ekonomiskām interesēm. Tas var būt gadījumā, ja neviens komerciāls izdevējs nav gatavs publicēt informāciju, ja tam netiek piešķirtas šādas ekskluzīvas tiesības.
- (21) Šī direktīva jāīsteno un jāpiemēro, pilnībā ievērojot principus, kas attiecas uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾.
- (22) Šī direktīva neskar trešo personu intelektuālā īpašuma tiesības. Lai izvairītos no šaubām, termins "intelektuālā īpašuma tiesības" attiecas vienīgi uz autortiesībām un blakus tiesībām (ieskaitot *sui generis* aizsardzības formas). Šo direktīvu nepiemēro dokumentiem, uz kuriem attiecas rūpnieciskā īpašuma tiesības, piemēram, patentiem, reģistrētiem dizainparaugiem un preču zīmēm. Šī direktīva neskar valsts sektora iestāžu rūpnieciskā īpašuma tiesību pastāvēšanu vai īpašuma tiesības uz tām, un tā arī neierobežo šo tiesību izmantošanu jebkādā veidā, kas sniedzas ārpus šīs direktīvas noteiktām robežām. Ar šo direktīvu noteiktos pienākumus piemēro vienīgi tiktāl, cik tie savietojami ar starptautiskiem nolīgumiem par rūpnieciskā īpašuma tiesību aizsardzību, jo īpaši Bernes Konvenciju par literāro un mākslas darbu aizsardzību (Bernes Konvencija) un Līgumu par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas saistītas ar tirdzniecību (TRIPS līgums). Tomēr valsts sektora iestādēm jāizmanto to autortiesības tādā veidā, kas nodrošina atkalizmantošanu.
- (23) Rīki, kas palīdz potenciālajiem atkalizmantotājiem atrast dokumentus, kuri pieejami atkalizmantošanai, un atkalizmantošanas nosacījumi var būtiski nodrošināt valsts sektora dokumentu pārrobežu izmantošanu. Tādēļ dalībvalstīm jānodrošina, ka darbojas praktiskas metodes, kas palīdz atkalizmantotājiem meklēt dokumentus, kuri pieejami atkalizmantošanai. Šādas praktiskas metodes ir, piemēram, galveno dokumentu (dokumenti, kuri tiek plaši atkalizmantoti vai par kuriem ir iespējams, ka tie tiks plaši atkalizmantoti) līdzekļu saraksti, kam vajadzētu būt pieejamiem tiešsaistē, un portāla vietnes, kam ir saites ar decentralizētiem līdzekļu sarakstiem.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (24) Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā ⁽¹⁾ un Eiropas parlamenta un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību ⁽²⁾. Tā paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem valsts sektora iestādes var izmantot savas intelektuālā īpašuma tiesības iekšējā informācijas tirgū, atļaujot atkalizmantojamot dokumentus.
- (25) Tā kā piedāvātās rīcības mērķus, proti, nodrošināt Kopienas mēroga informācijas produktu un pakalpojumu radīšanu uz valsts sektora dokumentu pamata, lai veicinātu, ka privāti uzņēmumi veic efektīvu pārrobežu valsts sektora dokumentu izmantošanu nolūkā radīt informācijas produktus un pakalpojumus ar pievienotu vērtību, kā arī ierobežot konkurences traucējumus Kopienas tirgū, nevar pietiekami sekmīgi sasniegt dalībvalstu spēkiem un tādēļ, paturot prātā būtisko Kopienas mērogu un minēto darbību ietekmi, šos mērķus labāk iespējams sasniegt Kopienas mērogā, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionālītātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar to, kas nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai. Ar šo direktīvu jāpanāk minimālā saskaņošana, tādējādi izvairoties no turpmākām atšķirībām dalībvalstu starpā attiecībā uz valsts sektora dokumentu atkalizmantošanu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

- Šī direktīva izveido minimālo noteikumu kopumu, kas reglamentē dalībvalstu valsts sektora iestāžu rīcībā esošu dokumentu atkalizmantošanu un praktiskus līdzekļus atkalizmantošanas veicināšanai.
- Šī direktīva neattiecas uz:
 - dokumenti, kuru sagādāšana ir darbība, kas neietilpst attiecīgo valsts sektora iestāžu publiskā uzdevuma jomā, kā tas noteikts ar dalībvalsts tiesību aktiem vai citiem saistošiem noteikumiem, vai, ja šādu noteikumu nav, tad – kā tas noteikts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts parasto administratīvo praksi;
 - dokumenti, uz kuriem trešām personām ir intelektuālā īpašuma tiesības;

- dokumenti, kas izslēgti no pieejamības atbilstīgi dalībvalstīs pastāvošiem pieejas režīmiem, tostarp pamatojoties uz:
 - valsts drošības aizsardzību (t.i. valsts drošību), aizsardzību vai sabiedrības drošību,
 - statistikas vai komerciālu konfidencialitāti;
- dokumenti, kuri ir valsts raidsabiedrību un to meitas uzņēmumu rīcībā, kā arī citu struktūru vai to meitas uzņēmumu rīcībā, lai veiktu valsts apraides sabiedrības uzdevumu;
- dokumenti, kuri ir izglītības un pētniecības iestāžu, piemēram skolu, universitāšu, arhīvu, bibliotēku un izpētes iestāžu, tostarp attiecīgos gadījumos tādu organizāciju, kas izveidotas, lai nodotu izpētes rezultātus, rīcībā;
- dokumenti, kuri ir kultūras iestāžu, piemēram, muzeju, bibliotēku, arhīvu, orķestru, operu, baletu un teātru, rīcībā.

3. Šī direktīva veidota uz dalībvalstīs esošo pieejas režīmu pamata un neskar tos. Šo direktīvu nepiemēro gadījumos, kad pilsoņiem vai uzņēmumiem, lai saņemtu pieeju dokumentiem, saskaņā ar pieejas režīmiem jāpierāda īpašas intereses esamība.

4. Šī direktīva nemaina un nekādā veidā neskar personu aizsardzības līmeni attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Kopienas un valstu tiesību aktu noteikumiem, un jo īpaši tā neizmaina pienākumus un tiesības, kādi noteikti ar Direktīvu 95/46/EK.

5. Pienākumus, kas noteikti ar šo direktīvu, piemēro, ciktāl tie savietojami ar starptautiskiem nolīgumiem par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, jo īpaši Bernes konvenciju un *TRIPS* līgumu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- “valsts sektora iestāde” ir valsts, reģionāla vai pašvaldības iestāde, publisko tiesību subjekti un apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes vai arī viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti;
- “publisko tiesību subjekts” ir jebkura struktūra:
 - kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības; un
 - kas ir juridiskas persona; un
 - ko galvenokārt finansē valsts vai arī reģionālas vai pašvaldības iestādes, vai citi publisko tiesību subjekti; vai ko šie subjekti pārrauga; vai kuru vadībā, pārvaldē vai uzraudzības struktūrā vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālas vai pašvaldības iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;

⁽¹⁾ OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.

3. "dokuments" ir:

a) jebkurš saturs uz jebkura nesēja (rakstīts uz papīra vai saglabāts elektroniskā veidā vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāls ieraksts);

b) šāda satura jebkāda daļa;

4. "atkalizmantošana" ir valsts sektora iestāžu rīcībā esošo dokumentu izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējs mērķis, kuram dokuments tika izgatavots, pildot publisko uzdevumu. Dokumentu apmaiņa starp valsts sektora iestādēm, kas tiek veikta, vienīgi pildot to publiskos uzdevumus, nav atkalizmantošana;

5. "personas dati" ir dati, kā tie definēti Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) apakšpunktā.

3. pants

Vispārīgs princips

Ja ir atļauts atkalizmantot valsts sektora iestāžu rīcībā esošos dokumentus, dalībvalstis nodrošina, ka dokumenti ir atkalizmantojami komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem saskaņā ar III un IV nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja iespējams, dokumentus dara pieejamus, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.

II NODAĻA

ATKALIZMANTOŠANAS PIEPRASĪJUMI

4. pants

Prasības atkalizmantošanas pieprasījumu apstrādei

1. Valsts sektora iestādes, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, ja iespējams un tas ir lietderīgi, apstrādā atkalizmantošanas pieprasījumus un dara dokumentus pieejamus pieteikuma iesniedzējam atkalizmantošanai, vai, ja nepieciešama licence, pabeidz licences piedāvājumu pieteikuma iesniedzējam pieņemamā termiņā, kas atbilst termiņiem, kādi noteikti dokumentu pieejas pieprasījumu apstrādei.

2. Ja nav noteikti termiņi vai citi noteikumi, kas reglamentē dokumentu laicīgu sniegšanu, valsts sektora iestādes apstrādā pieprasījumus un sagādā dokumentus pieteikuma iesniedzējam atkalizmantošanai vai arī, ja nepieciešama licence, pabeidz licences piedāvājumu pieteikuma iesniedzējam termiņā, kas nepārsniedz 20 darba dienas pēc tā saņemšanas. Plašiem vai sarežģītiem pieprasījumiem šo termiņu var pagarināt par vēl 20 darba dienām. Šādos gadījumos pieteikuma iesniedzējam trīs nedēļas pēc

sākotnējā pieprasījuma iesniegšanas paziņo, ka nepieciešams vairāk laika, lai to apstrādātu.

3. Nelabvēlīga lēmuma gadījumā valsts sektora iestādes paziņo pieteikuma iesniedzējam atteikuma pamatojumu, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī pastāvošā pieejas režīma attiecīgajiem noteikumiem vai arī valsts noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu vai 3. pantu. Ja nelabvēlīgais lēmums ir pamatots uz 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, valsts sektora iestāde iekļauj norādi uz fizisko vai juridisko personu, kas ir tiesību subjekts, ja tas ir zināms, vai arī licenciāru, no kura publiskā sektora iestāde ieguvusi attiecīgo materiālu.

4. Jebkurš nelabvēlīgs lēmums ietver norādi uz pārsūdzēšanas līdzekļiem gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs vēlas pārsūdzēt lēmumu.

5. Valsts sektora iestādēm, uz kurām attiecas 1. panta 2. punkta d), e) un f) apakšpunkts, nav jāpilda šī panta prasības.

III NODAĻA

ATKALIZMANTOŠANAS NOSACĪJUMI

5. pants

Pieejamie formāti

1. Valsts sektora iestādes, kad vien iespējams un ja tas ir lietderīgi, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, dara dokumentus pieejamus jebkādā iepriekš esošā formātā vai valodā. Tas neietver pienākumu valsts sektora iestādēm radīt vai pielāgot dokumentus, lai izpildītu pieprasījumu, un tas arī neietver pienākumu izsniegt izrakstus no dokumentiem, ja tas būtu saistīts ar nesamērīgiem pūliņiem, kas pārsniedz vienkāršu darbību.

2. Pamatojoties uz šo direktīvu, nevar pieprasīt, lai valsts sektora iestādes turpinātu izgatavot noteikta veida dokumentus, lai privātas vai valsts sektora iestādes tos atkalizmantotu.

6. pants

Tarifikācijas principi

Ja tiek ņemta samaksa, kopējie ieņēmumi no dokumentu sagādāšanas un atkalizmantošanas atļaušanas nepārsniedz savākšanas, izgatavošanas, reproducēšanas un izplatīšanas izmaksas kopā ar pamatotu ienākumu no ieguldījumiem. Maksām jābūt orientētām uz cenām attiecīgā pārskata periodā un aprēķinātām saskaņā ar grāmatvedības principiem, ko piemēro attiecīgajām valsts sektora iestādēm.

7. pants

Pārredzamība

Jebkurus piemērojamus nosacījumus un standarta maksas par valsts sektora iestāžu rīcībā esošo dokumentu atkalizmantošanu nosaka iepriekš un publicē, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, ja tas ir iespējams un ir lietderīgi. Valsts sektora iestāde pēc pieprasījuma norāda pamatu publicēto maksu aprēķiniem. Attiecīgā valsts sektora iestāde arī norāda, kādi faktori tiks ņemti vērā, aprēķinot maksu par netipiskiem gadījumiem. Valsts sektora iestādes nodrošina, ka dokumentu atkalizmantošanas pieteikumu iesniedzējus informē par pieejamiem pārsūdzēšanas līdzekļiem attiecībā uz tos skarošiem lēmumiem vai praksi.

8. pants

Licences

1. Valsts sektora iestādes var atļaut atkalizmantot dokumentus bez nosacījumiem vai arī var paredzēt nosacījumus, attiecīgos gadījumos izmantojot licenci, kas nosaka attiecīgos jautājumus. Šie nosacījumi neparedz nevajadzīgus ierobežojumus atkalizmantošanas iespējām, un tos neizmanto, lai ierobežotu konkurenci.

2. Dalībvalstīs, kur tiek izmantotas licences, dalībvalstis nodrošina, ka valsts sektora iestāžu rīcībā esošo dokumentu atkalizmantošanai ir pieejamas standarta licences ciparu formātā, kuras var pielāgot, lai apmierinātu konkrētus licenču pieteikumus, un kuras var apstrādāt elektroniskā veidā. Dalībvalstis mudina visas valsts sektora iestādes izmantot standarta licences.

9. pants

Praktiskas metodes

Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejamas praktiskas metodes, kas atvieglo atkalizmantošanai pieejamo dokumentu meklēšanu, piemēram, galveno dokumentu līdzekļu saraksti, kuriem, vēlams, vajadzētu būt pieejamiem tiešsaistē, un portālu vietnes, kam ir saites ar decentralizētiem līdzekļu sarakstiem.

IV NODAĻA

NEDISKRIMINĀCIJA UN GODĪGA TIRDZNIECĪBA

10. pants

Nediskriminācija

1. Visi piemērojamie dokumentu atkalizmantošanas nosacījumi ir nediskriminējoši attiecībā uz salīdzināmām atkalizmantošanas kategorijām.

2. Ja valsts sektora iestāde atkalizmanto dokumentus kā izejmateriālus savām komerciālām darbībām, kuras neietilpst tās

publiskajā uzdevumā, tad dokumentu sagādei šīm darbībām piemēro tādas pašas maksas un nosacījumus kā citiem lietotājiem.

11. pants

Aizliegums slēgt ekskluzīvas vienošanās

1. Dokumentu atkalizmantošana ir pieejama visiem iespējamiem tirgus dalībniekiem, pat ja viens vai vairāki tirgus dalībnieki jau izmanto produktus ar pievienoto vērtību, kuru pamatā ir šie dokumenti. Līgumi vai citas vienošanās starp valsts sektora iestādēm, kuru rīcībā ir dokumenti, un trešām personām, nepiešķir ekskluzīvas tiesības.

2. Tomēr, ja nepieciešamas ekskluzīvas tiesības, lai sniegtu pakalpojumus sabiedrības interesēs, šādu tiesību piešķiršanas iemesla pamatotību regulāri pārskata un katrā ziņā to pārskata reizi trijos gados. Ekskluzīvas vienošanās, kuras noslēgtas pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ir pārredzamas un tiek darītas zināmas atklātībai.

3. Esošās ekskluzīvās vienošanās, kuras atbilst nosacījumiem attiecībā uz 2. punktā paredzēto izņēmumu, tiek izbeigtas, beidzoties termiņam vai jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2008. gada 31. decembrī.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

12. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2005. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstīm pieņemot šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

13. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu līdz 2008. gada 1. jūlijam un paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei šīs pārskatīšanas rezultātus līdz ar priekšlikumiem par grozījumiem šajā direktīvā.

2. Pārskatīšana jo īpaši pievēršas šīs direktīvas darbības jomai un ietekmei, tostarp pieaugumam valsts sektora dokumentu atkalizmantošanā, kā arī tarififikācijai un normatīvā un administratīvā rakstura oficiālo dokumentu atkalizmantošanai piemēroto principu iedarbībai un turpmākām iespējām uzlabot iekšējā tirgus pienācīgu darbību un Eiropas satura nozares attīstību.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2003. gada 17. novembrī

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

P. COX

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. ALEMANN